

МЛАДА БЪЛГАРИЯ

На Тео и Мари
Върнитъ другари

Сцена

Въ скромната килийка,
Потънала въ мракъ,
Тукъ дъте при майка
Плѣтеше чорапъ;

Майката надъ маса
Редеше писмо: —
Тѣ безъ тате какъ сѫ
Съ дѣтето само! . . .

Диалогъ

Мила, мамо,
И азъ мога
Да плѣтъ чулапи:
 Дай ми плѣжда
 За чулапи
 Да не млѣзне тате!

Тѣй е, пиле,
Тѣй, чѣдо,
На ти тази прѣжда —
 Ти на тате
 И на мама
 Сичка си надѣжда!

Пѣкъ какво ли
Плави тате
Самичкъ безъ нази
 С' тѣзи фленци,
 Инглизи,
 Що ги сѣки млази?

Тѣ сѫ лоши
Хора, чиле, —
Инглизи, френци
 И не пушатъ
 Да си дойде
 Тате за прасенце! . . .

Дуетъ.

Да помолимъ
Дядо Боже,
Мамо, да го пази —
 Живо, здраво
 Да си дойде
 Тате пакъ у нази!

Да се молимъ,
Сладко пиле,
Богъ да го запази —
 Живо, здраво
 Да си дойде
 Тате пакъ у нази!

Молитва.

Боже ле мили,
Дай му ти сили
Въ бури и битки
Тате, кат'всички,
Съ Ангелъ да бжде —
Живъ да прѣбжде,
Здравъ да се вѣрне —
Нази прѣгърне! . . .
Ти си, о Боже,
Всичко що може! —
Съ волята твоя
Чувай го въ боя! . . .

Тѣй дѣтето
Майка пита
И плѣтъ чорапи;
 И на тате
 Майка пише
 Писмо да изпрати...

А въ куминия
Буря вие —
Хлопатъ се вратата, —
 Майка съ рожба
 Край огнище
 Трѣпнатъ до зората! . . .

Пловдивъ, 1917 год.

C. Братовановъ